

РЕШЕНИЕ

№ 7151

гр. София, 21.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в
публично заседание на 17.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **10958** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на юрк. С. Д., като пълномощник на УНИВЕРСИТЕТСКА МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ „СОФИЯМЕД“ ООД, ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД за налагане на санкции №РД-12-343/06.10.2025г. на директора на Столичната здравноосигурителна каса (СЗОК). С оспорвания административен акт, на основание чл.455, ал.3 от Националния рамков договор за медицинските дейности за 2023 - 2025г. (НРД 2023-2025) на лечебното заведение Университетска многопрофилна болница за активно лечение „Софиямед“ ООД (УМБАЛ “С.”) са наложени 24 (двадесет и четири) санкции „финансова неустойка“ в ОБЩ размер 6000 (шест хиляди) лева, от които:

- 12 (дванадесет) санкции, всяка в размер по 250 (двеста и петдесет) лева, за нарушения на документацията и документооборота по чл.55, ал.2, т.5 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) във вр. с чл.324, т.8 НРД 2023-2025 и

- 12 (дванадесет) санкции, всяка в размер по 250 (двеста и петдесет) лева, за нарушения на условията и реда за оказване на болнична медицинска помощ.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваната Заповед, като постановена при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели като краен резултат до неправилно приложение и на материалния закон. На първо място поддържа, че актът страда от съществен и неотстраним порок във формата, тъй като в него не са посочени фактическите и правните основания за издаването му и по същество не е мотивиран. Смята, че след като лечебното заведение е възразило срещу констатациите на длъжностните лица, осъществили

проверката, то административният орган е бил длъжен да обсъди направените възражения и да вземе отношение по тях. Това задължение на директора на СЗОК обосновава с разпоредбата на чл.34, ал.3 и чл.35 АПК. Претендира, че УМБАЛ “С.” не е извършила нарушенията за които са й наложени спорните санкции и в същото време твърди, че лечебното заведение е предоставило на здравноосигурените лица медицинска помощ в съответствие с правилата за добра медицинска практика. Чрез процесуалния си представител юрк. С. Д. поддържа жалбата и моли съда да отмени Заповед за налагане на санкции №РД-12-343/06.10.2025г. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – ДИРЕКТОР на Столичната здравноосигурителна каса, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. Т. К. поддържа, че оспорваната Заповед е законосъобразна и не са налице сочените основания за нейната отмяна. Не претендира за разноски. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и писмените доказателства събрани по делото, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно чл.465, ал.4 НРД 2023-2025. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Не е спорно между страните, че в качеството му на лечебно заведение по смисъла на чл.9, ал.1, т.1 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ), жалбоподателят УМБАЛ “С.” е сключил с Националната здравноосигурителна каса (НЗОК) договор за оказване на болнична медицинска помощ (непредставен по делото).

Със Заповед №РД-25-397/31.07.2025г. управителят на НЗОК е наредил да бъде извършена извънпланова, тематична проверка на УМБАЛ “С.”, със задача: Контрол по изпълнението на договора на лечебното заведение за оказване на болнична медицинска помощ в съответствие с НРД 2023-2025. Със същата заповед е възложено проверката да бъде осъществена на територията на СЗОК от служители на Районната здравноосигурителна каса (РЗОК) – [населено място], в периода 04.08. – 10.08.2025г.

За резултатите от проверката са съставени: Протокол №РД-1-N/14.08.2025г. и Протокол за неоснователно получени суми №2-N/2025г., които видно от отбелязването на последните им страници, са били връчени на управителя на дружеството – жалбоподател на 14.08.2025г. Срещу констатациите, отразени в Протокола от проверката с №РД-1-N и в Протокола за неоснователно получени суми, лечебното заведение е представило писмени възражения съответно с вх. №51-00-3/25.08.2025г. и вх. №51-00-4/25.08.2025г. Резултатите от проверката са обобщени в Доклад от 26.08.2025г., изпратен на управителя на НЗОК и на директора на СЗОК, заедно с възраженията на жалбоподателя и събраните писмени доказателства.

Административното производство е приключило с постановяване на оспорваната Заповед за налагане на санкции №РД-12-343/06.10.2025г.

След като извърши проверка на оспорвания акт на всички основания за законосъобразност, съдът обосновава извод, че процесната Заповед страда от съществен и неотстраним порок във формата, тъй като изцяло е лишена от мотиви за издаването ѝ.

Съгласно императивната норма на чл.59, ал.2, т.4 АПК административният акт задължително следва да съдържа правните и фактическите основания за издаването му. Изискването за

мотивиране на административните актове обезпечава правилно упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на страните за защита. Ето защо неизлагането на мотиви е съществен порок на акта и всякога е основание за неговата отмяна.

Като правно основание за налагане на всички 24 бр. санкции „финансова неустойка“ е посочена нормата на чл.455, ал.3 НРД 2023-2025. Съгласно тази разпоредба когато изпълнител на болнична медицинска помощ наруши условията и реда за оказване на медицинска помощ по чл.55, ал.2, т.2 ЗЗО, определени в този НРД, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, налага санкция "финансова неустойка" в размер от 200 до 500 лева. От друга страна, според посоченото в т.1 на административния акт, първата група от 12 санкции „финансова неустойка“ се налагат на лечебното заведение за нарушения на документацията и документооборота по чл.55, ал.2, т.5 ЗЗО. От обстоятелствената част на процесната Заповед не става ясно въз основа на кои факти и обстоятелства административният орган е достигнал до извод за допуснати от лечебното заведение нарушения и дали това са нарушения на условията и реда за оказване на болнична медицинска помощ или са нарушения на изискванията за работа с медицинска и финансова документация. Ако и доколкото в акта (т.1) е записано, че санкциите се налагат за нарушения на документацията и документооборота, то в този случай приложима е била санкционната норма на чл.457, ал.3 НРД 2023-2025.

Съгласно т.2 на процесната Заповед, втората група от 12 санкции „финансова неустойка“ са наложени на УМБАЛ “С.” за нарушения на условията и реда за оказване на болнична медицинска помощ по чл.55, ал.2, т.2 и т.3 ЗЗО във вр. с чл.321, т.4, б. „б“ НРД 2023-2025. Нормата на чл.321 НРД 2023-2025 съдържа указания за основните компоненти на Клиничните пътеки (КП), които са задължителни за изпълнение от лечебните заведения. И в този случай пълната липса на мотиви на административния акт прави невъзможно съдът да установи какви факти и обстоятелства е взел предвид директорът на СЗОК въз основа на които е достигнал до извод, че лечебното заведение е извършило нарушение на реда и условията за оказване на болнична медицинска помощ и в какво конкретно те се изразяват.

Според Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. Такива според ТР №16/1975г. са случаите, когато мотивите са изложени в съобщението, с което се уведомяват страните за издаването или за отказа да бъде издаден исканият административен акт, та даже и в съпроводителното писмо, с което жалбата се изпраща за разглеждане на по-горния административен орган. Основание за това решение на ОСГК е обстоятелството, че допълнителното излагане на мотивите позволява на страните своевременно да се запознаят със съображенията, по които е издаден актът, и да организират защитата си срещу него.

Не може да се приеме в случая, че мотиви на акта се съдържат в предхождащи го документи. Фактическите основания за постановяване на оспорваната Заповед не могат да бъдат изведени от Протокола от проверката с №РД-1-Н/14.08.2025г. тъй като в него се съдържат множество различни констатации, възпроизведени в 20 точки (част от които с няколко подточки) и поради липса на мотиви в административния акт, не става ясно въз основа на кои от тези констатации административният орган е достигнал до крайния извод за допуснати от УМБАЛ “С.” 24 нарушения на условията и реда за оказване на болнична медицинска помощ.

Не се възприема като мотиви на акта и изброяването в т.1 и т.2 на номера на различни истории на заболявания (ИЗ) без последните да са обвързани с конкретни обстоятелства съдържащи се в тях въз основа на които е обоснован извод за извършени от лечебното заведение нарушения на условията и реда за оказване на болнична медицинска помощ.

С нормата на чл.35 АПК е регламентирано общо задължение индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. В случая жалбоподателят е възразил срещу част от констатациите, отразени в Протокола от проверката от 14.08.2025г., но няма данни същите да са били обсъдени от административния орган, с което според настоящия решаващ състав съществено са били нарушени принципите на законност, на истинност и на служебно начало.

По изложените доводи съдът приема, че Заповед за налагане на санкции №РД-12-343/06.10.2025г. е незаконосъобразен административен акт и като такъв следва да бъде отменена

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя се дължат разноски. Съгласно приложимата норма на чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. В настоящия случай жалбоподателят е бил представляван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя размер на възнаграждението EUR 110 (сто и десет евро).

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД за налагане на санкции №РД-12-343/06.10.2025г. на директора на Столичната здравноосигурителна каса.

ОСЪЖДА Столичната здравноосигурителна каса, представлявана от директора, с адрес: 1408 С., [улица], да заплати на Университетска многопрофилна болница за активно лечение „Софиямед“ ООД, ЕИК[ЕИК], сумата EUR 110 (сто и десет евро) – разноски по адм. дело №10958/2025г.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова